

Arrest

nr. 168 004 van 23 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gezien de beschikking van 18 april 2016 met toepassing van artikel 39/76, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 21 april 2016.

Gezien de replieknota van de verzoekende partij van 4 mei 2016.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Tadzjiek te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U woonde heel uw leven in het dorp Jamrajaw in het district Dashti Archi van de provincie Kunduz. U werkte als paardenhandelaar. Enkele maanden voor uw vertrek veroverde de taliban de controle over het district Dashti Archi. Ongeveer twintig dagen voor uw vertrek kwamen zij bij u thuis en eisten van uw vader dat u zich bij hen zou aansluiten. U was op dat moment niet thuis waarop zij zeiden dat ze zouden terugkomen. Na enkele dagen kwamen ze terug en vroegen opnieuw aan uw vader naar u. U was thuis maar uw vader zei hen dat u weg was. De taliban zeiden daarop dat ze de volgende keer dwang zouden gebruiken om u mee te nemen. U vluchtte vervolgens naar uw tante in het dorp Hazarbagh in de naburige provincie Takhar. Daar kwam uw vader u enkele dagen later opzoeken met de melding dat de taliban een derde maal waren gekomen. Hij regelde vervolgens met een smokkelaar uw reis uit Afghanistan. U vertrok in mei 2015 uit Afghanistan en kwam op 20 juli 2015 in België aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS II, p. 11), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat u uw beweerde Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk maakt. Zo blijkt u de Afghaanse maanden en zelfs jaartallen geenszins te kunnen gebruiken. U zegt dat u Afghanistan verliet in 2015 (CGVS, p. 8). Echter, gevraagd welk jaar dit dan is in de Afghaanse kalender zegt u dergelijke zaken niet te weten (CGVS, p. 8). Dat u de Afghaanse jaartallen niet kent is zeer vreemd aangezien uit uw verklaringen blijkt dat nieuwjaar een van de jaarlijkse feestdagen is in uw regio. Uw betrokkenheid hierbij kan afgeleid worden door het feit dat u zelfs kan zeggen welke gerechten er geserveerd worden die dag in uw regio en elders in de provincie (CGVS, p. 9 en 10). Dat u dan niet weet welk jaar het is en zelfs "van die zaken" niets te weten is zeer opvallend (CGVS, p. 8). Het jaar 2015 is het jaar 1394 in de Afghaanse kalender. Ook gepeild naar de Afghaanse maanden blijkt u deze niet te kunnen gebruiken. Zo wordt u gevraagd in welke maand nieuwjaar gevierd wordt maar u blijkt dit niet te weten (CGVS, p. 9). U zegt de namen van de maanden niet te kennen (CGVS, p. 9). Afghaans nieuwjaar vindt plaats in de maand hamal. U wordt er vervolgens op gewezen dat u elk jaar nieuwjaar viert en wordt vervolgens om een verklaring gevraagd hoe het dan komt dat u geen idee heeft van de jaartallen of de maanden waarop u dan plots zegt wel de namen van de maanden te kennen maar niet in chronologische volgorde (CGVS, p. 10). U benoemt dan zelfs chronologisch de eerste drie maanden van het jaar, echter, zelf blijft u erbij dat u de maanden niet chronologisch kan gebruiken en dat u dus niet weet in welke maand nieuwjaar valt (CGVS, p. 10). Het feit dat u wel de namen van de maanden kent maar deze allerm minst in een context kan plaatsen maakt dat uw kennis ingestudeerd overkomt. Dat u jaartallen kent, noch de Afghaanse maanden kan gebruiken doet ernstig twijfelen aan uw Afghaanse nationaliteit, zeker gezien u jaarlijks nieuwjaar blijkt te vieren.

Voorts is het vreemd dat u de Afghaanse munt steeds "Karzai" of roepie noemt (CGVS, p. 7). Zelfs wanneer u naar de officiële naam van de Afghaanse munt wordt gevraagd zegt u dat het roepie is (CGVS, p. 7). De Afghaanse munt wordt echter Afghani genoemd. Dat u verklaart dat de Afghaanse munt officieel roepie wordt genoemd is zeer vreemd. Nochtans antwoordde u op dezelfde vraag op de Dienst Vreemdelingenzaken wel correct (verklaringen DVZ, punt 30). Nadat uw advocaat wees op de term Afghani (CGVS, p. 7) – zij het in het Nederlands – gebruikt u vanaf dan wel consequent de term Afghani (CGVS, p. 8 en CGVS II, p. 5). De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt echter ernstig aangetast wanneer u later in het eerste gehoor, nadat u gewezen wordt op uw eerder gebruik van de term roepie, zegt dat de Afghaanse munt in uw dorp "Karzai" of Afghani werd genoemd en dat eerder "uw tong misschien verkeerd draaide" wanneer u de Afghaanse munt – meerdere keren – roepie noemde (CGVS, p. 15).

Uw verklaringen aangaande recente ontwikkelingen in uw district doen nog verdere twijfels rijzen met betrekking tot uw herkomst uit Dashti Archi. Zo zegt u in het eerste gehoor op het CGVS dat de taliban twee tot drie maanden voor uw vertrek de controle over uw district hadden overgenomen (CGVS, p. 13). In het tweede interview zegt u zelfs vijf tot zeven maanden voor uw vertrek uit uw regio. U maakt hierbij

de verduidelijking dat het niet gaat over de aanwezigheid van de taliban in uw district maar daadwerkelijk over de verovering waarbij de overheidstroepen het district hebben moeten verlaten (CGVS, p. 13 en CGVS II, p. 6 en 7). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u reeds in mei 2015 Afghanistan verliet (verklaringen DVZ, p. 10). Uit informatie blijkt daarentegen dat de taliban pas eind juni van dat jaar de overheid uit Dashti Archi hebben verjaagd en de controle over het district hebben overgenomen. Dat u zelf verklaart dat gedurende maanden onder de controle van de taliban te hebben geleefd na het veroveren van het district maakt uw bewering over uw recente verblijf in dit district volkomen ongeloofwaardig.

Uw herkomst uit het district Dashti Archi kan nog verder worden betwijfeld door uw verklaringen over de gewassen die verbouwd worden in uw district. Wanneer u gevraagd wordt wat de meest verbouwde gewassen zijn in uw district zegt u dat rijst het meest verbouwde gewas is (CGVS II, p. 5). Uit informatie, weliswaar van 2009, blijkt nochtans dat de tarweoogst in Dashti Archi tot dertien keer meer bedroeg dan de rijstproductie. Ook uit informatie van 2003 blijkt dat de rijstteelt slechts een fractie bedraagt van die van tarwe en zelfs maïs bedraagt. Het kan dan ook aangenomen worden dat een dergelijk onevenwicht merkbaar moet geweest zijn in het landschap. Dat u verklaart dat rijst het meest verbouwde gewas is in uw district ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst in grote mate, zeker gezien u, in het kader van uw werk als dierenhandelaar, regelmatig op vele plaatsen in uw district kwam en dus een goed beeld moet hebben gehad van de landbouwsituatie in dit district (CGVS, p. 5 en 6).

Verdere vragen worden opgeroepen door uw verklaringen over de naam van uw dorp. Op de DVZ benoemde u Qarloq als uw dorp (verklaringen DVZ, p. 4). Ook tijdens het eerste interview op het CGVS benoemt u uw dorp met de naam Qarloq (CGVS, p. 5). U vermeldt vervolgens het dorp Jamrajaw te midden van een hele lijst andere dorpen waar u tijdens uw leven ooit bent geweest (CGVS, p. 5). Echter, in het tweede interview verklaart u dat uw dorp Jamrajaw heet en dat Qarloq de naam van de regio is waar Jamrajaw en nog andere dorpen liggen (CGVS II, p. 3). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen zegt u dat er op het eerste interview niet gevraagd werd of Qarloq een dorp of een regio was (CGVS II, p. 3). Dit kan niet overtuigen. U bleek tijdens het eerste interview zelf niet op de hoogte van het bestaan van regio's en sub-dorpen. U maakte immers nergens zelf melding van het onderscheid van regio's en sub-dorpen. Volgens informatie is Qarloq zowel een dorp als een regio. U vermeldde Qarloq echter louter als uw dorp (CGVS, p. 5). Bovendien vermeldde u in de lijst van plaatsen waar u al geweest was in uw district sub-dorpen als Jamrajaw naast regio's als Mullah Quli en Shahrawan zonder enig onderscheid te maken (CGVS, p. 5). Het feit dat u in het eerste interview verklaart dat uw dorp Qarloq heet en dat Jamrajaw louter een van de dorpen is waar u ooit geweest bent en dat u in het tweede interview plots zegt dat Qarloq een regio is en dat uw dorp Jamrajaw heet haalt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Kunduz verder onderuit.

Niettegenstaande de kennis die u doorheen de gehoren voor het CGVS tentoonspreidde met betrekking tot de geografie en de publieke figuren, moet worden gesteld dat de eerder in deze beslissing aangehaalde hiaten in uw kennis en uw incorrecte verklaringen over Afghanistan dermate ernstige zijn dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en uw werkelijk verblijf voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit en waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke nationaliteit, uw herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Een asielaanvraag moet immers beoordeeld worden ten opzicht van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse herkomst en nationaliteit kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat er in het kader van uw asielverzoek geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit zodat het niet aangewezen is om u naar Afghanistan terug te leiden."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van *“art. 2 par. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”*, van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van het motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“De bestreden beslissing stelt in vrij beperkte bewoordingen dat verzoeker doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève niet heeft aannemelijk gemaakt.

Deze beslissing stelt dat verzoeker onvoldoende heeft meegewerkt:

“Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS II, p. 11), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.” (bestreden beslissing, pag. 1)

Het dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen meer dan voldoende heeft aangetoond afkomstig te zijn uit Kunduz. Verzoeker geeft een nauwkeurige beschrijving van de geografische locatie van zijn woonplaats in Kunduz, en weet aldus zeer goed waar het gelegen is. Alle vragen van de protection officer hieromtrent werden dan ook beantwoord.

Verwerende partij baseert haar geloofwaardigheidsbeoordeling en vaststelling niet op enig materieel bewijs, niet op COI, niet op reële feiten, enkel op veronderstellingen en buikgevoel. Er is geen enkele concrete, materieel gegronde, aanwijzing voor verzoeker vermeende ongeloofwaardigheid aangaande zijn herkomst uit Kunduz

[...]

Verzoekers uitgebreide verklaringen m.b.t. zijn regio van herkomst werden toch wel op erg subjectieve wijze beoordeeld en slechts op zeer beperkte wijze in twijfel getrokken.

Verzoeker is van mening dat er in casu weldegelijk voldoende elementen zijn om vast te stellen dat verzoeker weldegelijk de waarheid heeft verteld omtrent zijn nationaliteit en zijn werkelijke verblijfplaats voor zijn komst naar België.

Zo geeft verzoeker precieze informatie over plaatsen in Kunduz waar hij is geweest:

[...]

Ook kan hij perfect een bazaar in Amana lokaliseren ten opzichte van zijn eigen dorp:

[...]

Op belangrijke vragen van de protection officer inzake de herkomst van verzoeker uit Kunduz, heeft verzoeker weldegelijk nuttige en uitgebreide antwoorden gegeven:

[...]

Uit de bestreden beslissing blijkt dat er door het CGVS geen ernstige twijfels worden opgeworpen omtrent de verklaringen van verzoeker dat hij voor zijn vertrek naar België in Kunduz zou gewoond.

Er wordt door het CGVS in hoofde van verzoeker geen gebrekkige kennis vastgesteld over verschillende aspecten van het Afghaanse dagdagelijks leven, over de geografie, over prominente figuren, prijzen van voedingsmiddelen, over verkiezingen, en de politieke situatie en over de veiligheidssituatie in zijn regio.

Het CGVS baseert zijn beslissing op een aantal beperkte vaststellingen:

- 1) dat verzoeker de Afghaanse maanden niet chronologisch kan gebruiken*
- 2) dat verzoeker voor de Afghaanse munteenheid het roepie heeft gebruikt*
- 3) aangezien verzoeker rijst als het meest verbouwde gewas aangeeft*
- 4) vaststelling over verschillen tussen Qarloq en Jamrajaw*

Reeds uit de gehoren bij het CGVS kwam een zeker beeld van het profiel van verzoeker naar voor: hij is analfabeet, heeft geen onderwijs genoten, groeit heel geïsoleerd met weinig sociale contacten, in een niet-stimulerende omgeving. Hieruit kan al opgemaakt worden dat er geen al te hoog kennisniveau van hem verwacht mag worden.

Het CGVS diende dan ook zijn verwachtingen m.b.t. zijn kennis grondig bij te stellen, waardoor zijn kennis plots niet meer als onvoldoende over lijkt te komen en de twijfels omtrent zijn geloofwaardigheid wél weggenomen kunnen worden.

Het feit dat hij de Afghaanse maanden niet chronologisch kan gebruiken, mag het CGVS dan ook geenszins verbazen. Hetzelfde geldt voor het gebruik van de Afghaanse munteenheid. Het CGVS weet weldegelijk dat de term 'Ruppa' oftewel vertaald 'Roepie' gebruikt wordt in de Afghaanse dagelijkse omgang. Hoewel sinds 1925 de officiële Afghaanse munteenheid inderdaad Afghani is, is het een vaststaand gegeven dat in de volksmond (in het platteland) nog steeds de term 'Ruppa' als eenheid wordt gebruikt. Deze discussie is overigens overbodig, nu verzoeker met succes de volgende vragen heeft kunnen beantwoorden:

[...]

Ten overvloede, uit het gehoorverslagen van het CGVS blijkt dat verzoeker toch zeer veel kennis heeft over Afghanistan en zijn regio van afkomst:

- 1) Niet alleen kent hij de Afghaanse bankbiljetten, maar hij kent ook de prijzen van geiten, koeien, paarden, en specifieke prijzen van basisproducten zoals rijst, bloem, olie (Gehoor 05.01.2016, pag. 5)
- 2) Hij beschreef de dorpen in zijn regio en gaf een gedetailleerde wegombschrijving (gehoor 17.11.2015, pag. 5-7)
- 3) Hij wist tot welke provincie Puli Khumri behoorde, namelijk Baghlan (Gehoor 17.11.2015, pag. 8)
- 4) Hij wist niet alleen welke andere zaken men in Afghanistan viert (Gehoor 17.11.2015, pag. 9) maar verzoeker gaf ook een beschrijving van verschillende feesten zoals het Nieuwjaar (Sale Naw) en het Sunati feest. Ook informeerde hij het CGVS dat men tijdens het Nieuwjaar volgende typische gerechten klaarmaakt: Haft Mewa en Samanak. Meer nog, verzoeker stelde dat in zijn regio Samanak in de plaats van Haft Mewa wordt voorbereid.
- 5) Hij wist dat er in zijn regio een zeer grote rivier passeert. (Gehoor 17.11.2015, pag. 13)
- 6) Niet onbelangrijk is te onderstrepen dat hij weldegelijk de plaatsen benoemde die men onderweg naar Kunduz stad tegenkomt (Gehoor 17.11.2015, pag. 13). Ook wist hij te zeggen hoelang het duurt van zijn dorp tot de Kunduz stad;
- 7) Ook de vraag over de grootste bevolkingsgroepen in zijn district kon hij beantwoorden (gehoor 17.11.2015, pag. 13)
- 8) Verzoeker wist eveneens invloedrijke mensen in zijn regio te benoemen (gehoor 17.11.2015, pag. 14).
- 9) Bij het tweede gehoor op 05.01.2016 wist hij de vraag te beantwoorden wie de heer Omar Sheikh Sadi was. (Gehoor 05.01.2016, pag. 3.)
- 10) Verzoeker wist ook wanneer de laatste presidentverkiezingen waren. Meer nog hij vertelde zelfs op wie hij had gestemd, namelijk op de heer Abdullah Abdullah (Gehoor 05.01.2016, pag. 8). Er is meer: hij gaf ook aan dat de presidentverkiezingen twee rondes hebben gekend.
- 11) Verzoeker was op de hoogte van twee incidenten (Gehoor 05.01.2016, pag. 6)
- 12) Verzoeker wist dat er een ziekenhuis zich bevindt in de provincie hoofdstad en heeft hij een kliniek aangeduid tussen Darwazakan en het Amanullah dorp (Gehoor 05.01.2016, 3).

Etc ...

Gezien de bovenvermelde feiten en de verklaringen van verzoeker staat het dan ook vast dat verklaringen van verzoeker samenhangend en weldegelijk aannemelijk zijn.

Ten onrechte stelt het CGVS in zijn beslissing dat uit het geheel van de door verzoeker afgelegde verklaringen en de door verzoeker voorgelegde stukken duidelijk blijkt dat hij niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking.

Verzoeker is de mening toegedaan dat hij voldoende heeft meegewerkt aan de procedure en heeft een serieuze poging ondernomen om zijn nationaliteit, recente afkomst uit Kunduz en relaas te staven, waarbij hij volgens hem telkens de waarheid heeft verklaard (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205).

De verklaringen van verzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

Verzoeker is van oordeel dat de verwerende partij hem minstens het voordeel van de twijfel diende toe te staan. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij aan het CGVS zeer veel nuttige en geloofwaardige informatie heeft aangereikt, op grond waarvan het CGVS weldegelijk kon afleiden dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit bezit en afkomstig is uit Kunduz.

In casu is er voldaan aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Dit blijkt uit de verklaringen van verzoeker.

Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (Kwalificatierichtlijn) stelt:

[...]

Artikel 4.3, b) van de Kwalificatierichtlijn vereist dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming rekening moet houden met de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten. Deze bepaling werd naar Belgisch recht omgezet door artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (KB 2003)"

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een internetartikel over de Afghaanse munteenheid (stuk 2).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota de Iraanse uitwijzingsbevelen van hem en zijn familieleden (stuk 1), de taskara's van hem en zijn familieleden (stuk 2) en een envelop (stuk 3) neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Aan zijn schriftelijk verslag voegt verweerder de vertaling van verzoekers taskara en van verzoekers Iraans uitwijzingsbevel (bijlagen 1 en 2) toe, alsook de COI Focus "Afghanistan. Corruptie en valse documenten" van 27 juni 2013 en het Antwoorddocument IR2013-00w van 11 maart 2013 (bijlagen 4 en 5) (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde Afghaanse nationaliteit, gelet op (i) het feit dat hij de Afghaanse kalender niet kan gebruiken, (ii) zijn onjuiste en incoherente verklaringen aangaande de Afghaanse munteenheid, (iii) zijn onjuiste verklaringen in verband met de verovering van het district Dashti Archi door de taliban, (iv) zijn onjuiste verklaringen over de geteelde gewassen in zijn beweerde regio van herkomst, (v) zijn incoherente verklaringen aangaande de naam van zijn dorp, en (vi) het feit dat de voorgaande vaststellingen, niettegenstaande de kennis die hij tentoonspreidde met betrekking tot de geografie en publieke figuren, dermate ernstig zijn dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn Afghaanse nationaliteit.

Hoewel verzoeker zowel tijdens zijn gehoren op het CGVS, als in onderhavig verzoekschrift stelt zijn hele leven in Afghanistan te hebben gewoond, verklaart hij in zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota dat zijn familie eerst voor een korte periode naar Pakistan vluchtte om vervolgens naar Iran te vluchten waar zij verbleven tot 1390 (Perzische kalender) verbleven. Verzoeker stelt dat hij een jong kind was van 3 à 4 jaar oud wanneer hij met zijn familie naar Pakistan vluchtte. Tevens stelt dat hij van zijn verblijf in Pakistan en Iran niet eerder melding maakte uit vrees voor een uitzetting naar Afghanistan en omdat zijn smokkelaar hem adviseerde met geen woord te reppen over zijn verblijf in Pakistan en in Iran. Ter staving brengt hij de taskara's van hem en zijn familieleden bij, alsook de Iraanse uitwijzingsbevelen van hem en zijn familieleden (aanvullende nota, stukken 1 en 2).

Vooreerst dient opgemerkt dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk

aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Verzoeker kan niet dienstig wijzen op het beweerde advies van zijn smokkelaar teneinde zijn eerdere leugenachtige verklaringen aangaande zijn eerdere verblijfplaatsen voor zijn komst naar België te verschonen. Van bij de aanvang van zijn asielprocedure werd hem immers het belang van het spreken van de waarheid duidelijk gemaakt. Op welke wijze verzoekers bewering dat hij analfabeet is, die geen onderwijs genoot en die geïsoleerd opgroeide, een verklaring zou kunnen bieden voor voormelde leugenachtige verklaringen, kan evenmin worden ingezien. Immers, ook van een ongeschoolde analfabeet, die geïsoleerd opgroeide, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij van bij het indienen van zijn asielaanvraag de waarheid vertelt over zijn eerdere verblijfplaatsen voor zijn komst naar Europa, *quod non in casu*. Daarenboven kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel van ongeschoolde analfabeet die geïsoleerd opgroeide, gelet op zijn activiteiten als dierenhandelaar, alsook zijn bewering dat zijn kennis van de geografie en de publieke figuren uit zijn beweerde Afghaanse regio van herkomst zeer uitgebreid is. Het aangevoerde wantrouwen jegens de overheid kan de gedane vaststellingen verder evenmin verklaren. Op een asielzoeker rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn aanvullende nota of in zijn replieknota nalaat enige verdere informatie te verstrekken met betrekking tot de redenen voor hem en zijn familie om Afghanistan te verlaten, eerst voor Pakistan en vervolgens voor Iran. Evenmin brengt hij enige verduidelijking omtrent de omstandigheden waarin hij naar Afghanistan zou zijn teruggekeerd. Gelet op zijn eerdere leugenachtige verklaringen, doet het voorgaande afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid. Dit klemmt des te meer daar in de bestreden beslissing reeds verzoekers Afghaanse nationaliteit in twijfel werd getrokken en verzoeker dus eens te meer op de hoogte was of diende te zijn van het feit dat hijzelf de bewijslast draagt van de elementen die hij aanbrengt.

Wat betreft de neergelegde taskara's en Iraanse uitwijzingsbevelen, wijst verweerder er in zijn schriftelijk verslag terecht op dat uit de aan dit verslag toegevoegde informatie (bijlagen 4 en 5) blijkt dat valse Afghaanse en Iraanse documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. In zijn replieknota (rechtsplegingsdossier, stuk 13) stelt verzoeker weliswaar dat verweerder geen onderzoeksdaten stelde met betrekking tot deze stukken, doch hij laat na enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald zou zijn. Verder dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Hoger is reeds gebleken dat verzoekers verklaringen over zijn gewijzigde asielrelaas gebrekkig zijn. Verder merkt verweerder in zijn schriftelijk verslag terecht op dat verzoekers geboortedatum op zijn taskara verschilt van deze op zijn uitwijzingsbevel. De neergelegde taskara's zijn bovendien slechts kleurenkopieën, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan de bewijswaarde ervan.

Uit de neergelegde envelop (aanvullende nota, stuk 3) blijkt enkel dat verzoeker in België post heeft ontvangen uit Afghanistan, doch op zich doet dit stuk geen afbreuk aan de hoger gedane vaststellingen of aan deze in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat de Afghaanse munteenheid in de volksmond (op het platteland) nog steeds "*Ruppa*" wordt genoemd, dient erop gewezen dat uit het internetartikel dat hij bij zijn verzoekschrift voegt (stuk 2), blijkt dat er geen bijnamen bestaan voor de Afghaanse munteenheid, de Afghani.

Verzoeker brengt voorts geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk

belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Dit klemmt des te meer daar zich aan de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde motieven nog het feit toevoegt dat verzoeker in zijn aanvullende nota toegeeft ten aanzien van de Belgische asielinstanties leugenachtige verklaringen te hebben afgelegd, zonder dat hij hiervoor een afdoende verschoning kan aanreiken (zie *supra*). De motieven in de bestreden beslissing, die bovendien steun vinden in het administratief dossier en pertinent en correct zijn, worden bijgevolg door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van herkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER